

Đợi ông Dũng đi khỏi , Đăng chưa kịp nói chuyện gì thêm thì My đã nóng nảy trừng mắt nghênh mặt với Linh .

- Sao , mày nói tiếp đi , vừa này tao nghe mày nói đã tai lắm mà . Mày có ngon thì nói tiếp đi tao nghe đây này .

Linh không biết Đăng và My có quen biết thân thiết nên núp vội vào sau lưng Đăng . Mặc dù từ đầu tới cuối cô cũng không thuận mắt với anh . Nhưng bây giờ chỉ có mỗi anh là cứu cánh nên đành dùng tạm rồi trả lời .

- My cô điên rồi , tự nhiên mới sáng sớm mà cô phát điên lên là sao vậy hả ? Đăng , cậu giúp giúp đưa tôi lên phòng làm việc đi được không ? My nó đang nổi đóa nên tôi sợ nó sẽ đuổi theo tôi mất .

Đăng nhìn My mà xót xa đau lòng , cô của bây giờ chắc có lẽ đang sốc lắm nên sắc thái mới hung tợn như thế . Đã vậy còn nghe lời nỉ non vờ vức của Mỹ Linh khiến anh khó chịu . Anh hai tay nhét túi , thái độ không nóng không lạnh , cũng không tỏ ra quá quan tâm My rồi nhún vai nói .

- Tôi là nhân viên văn phòng chứ không phải bảo vệ hay vệ sĩ . Nên xin lỗi nếu chị còn có chân thì tự mà đi giùm . Vả lại quần áo đang mặc là tôi mới mua . Tôi sợ thứ gì đó không sạch sẽ vướng vào thì tôi lại phải bỏ đi . Tôi chỉ làm công an lương mà phung phí vậy thì tội tôi quá .

- Đăng , cậu đang nói gì vậy ?

- Chị Linh vẫn không hiểu à ? Sao ta , hay để tôi nhờ người tái diễn lại phần vai mà chị đã nhập vai xuất sắc thời gian qua nhé.

- Cậu .. cậu biết gì mà nói . Cậu lại nghe mấy lời xắn bậy của bọn bất nhân nên mới ăn nói với tôi như vậy có đúng không ?

Nghe đến đây Vân My lại nổi nóng lao đến nắm vật tóc Mỹ Linh một lần nữa rồi tát như đấm thêm vài cái .

- Mày noi gì , mày đang giỡn mặt với tao có đúng không ? Cái bản mặt này mày chuyên đi dụ dỗ trai có đúng không ? Để tao cào nát mặt mày ra cho đàn ông khắp thiên hạ này thấy nó nhậy nhụa ghê gớm đến cỡ nào .

- My mày bình tĩnh lại đã , chị không cần mày đập cho con điểm này một trận . Nhưng mày phải cẩn thận sức khỏe mới được . Dừng tay đi My .

Khánh bây giờ mới chịu đến công ty . Nghe mọi người xôn xao từ dưới nhà xe là trên sảnh có đánh nhau . Nghĩ đến điểm không hay nên anh vội chạy lên trên thì chứng kiến Linh đang bị My vật ngã đầu ra đằng sau nên hét lớn .

- My cô đang làm gì vậy , mau thả người ra .

Đặng thấy Khánh hùng hổ lao đến thì đứng lên ngay trước mặt My chỉ đợi Khánh đi tới là nắm ngay cổ áo Khánh lại rồi gằn giọng .

- Mau im lặng ngay khi tôi còn giữ đủ sự điềm tĩnh . Đừng khơi dậy cơn điên trong tôi có hiểu không ?

- Anh Khánh cứu em , My nó điên rồi , nó lại đánh em nè anh ơi . Cứu em với em đau quá .

Nghe vậy cơn điên tiết của My còn mãnh liệt hơn . Mỗi cú tát của cô đáp xuống là gương mặt Mỹ Linh lại thêm vài lần thâm đỏ .

- Sao miệng mày lại thối như vậy, để tao vả cho bay đi mùi hôi thối nhè con điên .

- My , cô có chịu dùng tay lại không ? Nếu không cô đừng trách thằng Khánh này không niệm tình cũ đấy .

Đặng nhếch mép khi nghe Khánh nói rồi tiếp lời .

- Anh thử làm gì chị ấy cho tôi xem .

Khi mọi người mọi việc đang ngày một rối tung lên hết thì chị Ngân chỉ quan tâm đến nét mặt Vân My đang ngày một tái xanh đi . Chị dùng hết sức kéo Vân My ngược trở lại rồi ôm chặt lấy cô .

- My , My mày có nghe chị nói không ? Mày bình tĩnh lại chút đi . Mày quên là mày vừa trai qua chuyện gì rồi sao . Mau đứng yên ở đây cho chị mày nghe không ?

Đợi My được kéo ra Đặng mới chịu nói lỏng tay cho Khánh vùng ra chạy lại phía Mỹ Linh . Lúc này mặt àu Linh đã bầm dập đủ chỗ , nơi khoe môi còn có vết máu rỉ ra nữa . Khánh như xót xa lắm đi đưa tay lau đi vết máu kia rồi nóng lòng .

- Em có sao không ? Anh xin lỗi anh đến trễ .

Đặng quay lại thấy Vân My vẫn trong cơn giận dữ thì lại gấp ngay vở kịch ân ái của đôi cầu nam nữ kia . Anh vội đi đến đứng chắn ngay trước mặt cô nhằm che đi những hình ảnh đó rồi nói với đôi nam nữ kia .

- Ở đây là công ty chứ không phải cái rạp chiếu phim hài . Mau biến khỏi nơi này nếu hai người còn muốn giữ mạng .

Khánh phần nộ muốn kiếm chuyện với Đặng vì nghĩ Đặng chẳng là cái thá gì mà lại lên giọng ở đây . Nhưng Linh đã đủ bề mặt rồi nên run rẩy kéo Khánh đứng lại . Sau đó là đi lên phòng làm việc ngay lập tức . Đợi họ đi khỏi , Đặng mới yên tâm nhìn Vân My . Thấy cô đã được chị Ngân dìu đến ghế ngồi nghỉ , anh cũng đi qua đó nhỏ giọng .

- Chị My không sao chứ ? Có cần em đưa chị đi bệnh viện không . Em thấy chị đang không ổn lắm , tay chân còn lạnh quá đây này .

My quay mặt đi nơi khác để giấu đi cảm xúc đang dâng trào trong mình . Chị Ngân hiểu ý nên bèn nói thay .

- Thôi chắc không cần đâu , để nó ngồi đây tôi chăm sóc tí xíu là hết thôi . Cậu mau đi làm việc đi nếu không sẽ trễ giờ là bị trừ lương đó .

- Chị My thật sự không sao chứ ?

- Ừ , không sao đâu , cậu mau đi đi .

- Vậy em đi trước , có gì chị nhớ gọi cho em hay với nha .

- Ừ tôi biết rồi .

Nói rồi Đăng cũng đứng lên quẹo lượn nhìn Vân My một lần nữa rồi đi khỏi . Chị Ngân bây giờ mới kéo mặt My ra khỏi người mình rồi hỏi han .

- Sao mày lại tới đây , chẳng phải đã nói mày phải ở nhà nghỉ ngơi dưỡng sức khi nào khỏe hẳn mới đi làm sao ?

- Ở nhà một mình chắc em điên mất thôi chị . Nên em định đi làm luôn cho rồi . Dù gì có làm thì mới có tiền tự lo cho mình chứ . Trước khi đến đây em đã nghĩ bụng sẽ không quan tâm và không nhớ gì về hai con người vụng trộm trơ tráo kia nữa . Nhưng thật không ngờ lúc đến đây và nghe cô ta nói như vậy em lại dường như phát điên . Làm sao đây khi em không thể bỏ qua được chuyện này hả chị ?

Nghe cô nói mà thương quá , ai rồi cũng phải trải qua một mối tình khắc cốt ghi tâm mà . Một khi nó có đổ vỡ thì kẻ tổn thương và thiệt thòi nhất vẫn là con gái . Bởi con gái yêu bằng tai , von trai yêu bằng mắt . Chỉ cần lời mật ngọt rót tai đơn giản là sẽ yêu đến say đắm . Còn đàn ông thì ngược lại , họ chỉ nhìn và nhìn . Bây giờ cô mới nhận ra , thật ra đàn ông họ vốn học môn Văn rất giỏi . Bởi họ biết biện luận cho hành động sai trái của mình . Biết so sánh người của mình dùng và người của thiên hạ dùng . Biết nói giảm nói tránh khi một câu cũng bênh nhân tình , hai câu cũng gọi tên cô ta chứ không hề gọi thẳng là người thứ ba . Chung quy lại họ cũng chỉ sống vì cái đầu nhỏ ở giữa thân . Cảm thấy nó khít với nơi nào thì sẽ quay hướng về nơi ấy ngay lập tức . Điều mới mẻ luôn thu hút họ , và đương nhiên nơi giao hợp cũ người nhưng mới với họ thì họ lại nâng niu như báu vật . Đó gọi là gì , đó gọi là yêu bằng dục vọng .

Chị Ngân thương cô nhưng lại không dám mở lời khuyên cô thêm vì chị biết có càng cố khuyên thì nỗi uất ức sẽ càng lớn lên hùng mạnh không dứt mà thôi . Vậy nên chị chỉ ngồi đó , êm đềm nhẹ nhàng ôm lấy cô vỗ về như chốn không người .

Đăng vốn dĩ lên phòng làm việc thì lại bị ông Khôi gọi lên phòng chủ tịch để nói chuyện . Đăng vừa bước vào là nhận ngay một ánh nhìn không mấy hài lòng từ ba mình .

- Ba gọi con lên có chuyện gì không , ba làm vậy liệu có lộ liễu quá không ba ?

Ông Khôi đang ngồi vào bàn làm việc , nghe câu hỏi xong ông liền gật gù hỏi lại .

- Con nói xem thế nào là lộ liễu ? Là ba gọi con lên đây nói chuyện là lộ liễu . Hay việc con vô duyên vô cớ ra mặt bênh vực cho đám nhân viên đó làm càng là lộ liễu ?

- Mới đó mà ba biết hết rồi sao ?

- Con nghĩ cái công ty này đối với ba là mù nhìn à ? Con phải hiểu là bất cứ động tĩnh nào của con ba cũng sẽ biết được chứ . Con nói đi , mới vào làm không bao lâu mà sao con lại có vẻ thân thiết với hai cô tiếp tân đó vậy? Đừng nói là con có hứng thú với một trong hai đứa nó nhé .

Câu hỏi lắt léo của ông lại khiến anh hồi hộp khó trả lời . Đăng vẫn giữ vẻ điềm tĩnh mặc cho thâm tâm đang vòng quanh những lựa chọn câu trả lời . Cuối cùng anh cũng nói .

- Nếu con nói đúng thì ba sẽ nghĩ thế nào ?

- Là thật sao ? Con có hứng thú với một trong hai cô đó à ? Vậy An Nhi thì sao ? Nó là con của ông Dũng , con đắc tội được sao ?

- Con của chú Dũng thì đã sao ? Con can bản không thích là không thích . Yêu đương là quyền tự do của mỗi cá nhân mà . Con cũng có cái quyền cơ bản đó thôi chứ có khác người gì đâu ba .

- Ba hiểu , nhưng mà con cũng phải nghĩ cho đại cục một chút chứ .

- Đại cục là gì con hiểu hết mà ba . Thôi đừng nói mấy chuyện đó nữa . Con có chuyện muốn nói với ba nè .

Đặng đột nhiên đổi chủ đề nói chuyện , nét mặt cũng nghiêm túc hẳn nên ông Khôi mới trầm giọng

- Có chuyện gì mà con làm như nghiêm trọng quá vậy?

- Con nhớ công ty mình mỗi năm đều có một khóa cử công tác nước ngoài nhằm để học hỏi và nâng cao mọi lập tridnh của chúng ta có đúng không ?

- Ừ , vậy thì sao .

- Không sao ba , con muốn đề xuất một người đi sang Singapore dài hạn .

- Là ai mà khiến cô phải đích thân lên tiếng đề xuất vậy ?

- Dạ là Trọng Khánh ở phòng kinh doanh mà con đang làm.

- Phòng kinh doanh?

Đặng ở đó nói thêm vài câu với ông Khôi sau đó cũng ra ngoài . Vừa đi anh vừa thầm tự nói với bản thân mình .

” Hẳn ta còn ở đây thì tâm bệnh của chị biết khi nào mới lành được . Chi bằng tôi giúp hẳn 1 chuyến để hẳn tự bị đào thải sẵn tiện tôi giúp chị chữa bệnh luôn vậy .”